

Leo Trotskij: Grundandet av Fjärde internationalen (18 oktober 1938)¹

Jag hoppas denna gång att mina ord kommer att nå er och att jag på detta sätt kommer att få delta i ert dubbla firande. Båda dessa händelser – vår amerikanska organisations 10-års jubileum liksom Fjärde internationalens grundningskongress – förtjänar arbetarnas uppmärksamhet oändligt mycket mer än de totalitära ledarnas gester, det diplomatiska spelet eller de pacifistiska kongresserna.

Båda dessa händelser kommer att gå till historien som viktiga milstolpar. Ingen har rätt att betvivla det.

Vi måste påpeka att kamraterna Cannons, Shachtmans och Abers modiga initiativ² att starta den amerikanska bolsjevik-leninistiska gruppen inte skedde isolerat. Det sammanföll nästan med att Vänsteroppositionen inledde sitt internationella arbete. Det stämmer att Vänsteroppositionen uppstod i Ryssland 1923, men det var vid Kominterns sjätte kongress som ett regelbundet arbete påbörjades i internationell skala.³

Vi träffade aldrig Fjärde internationalens amerikanska pionjärer personligen innan vi först av alla nådde en överenskommelse med dem, kring fråga om kritiken av Kommunistiska internationalens program. Då, 1928, inleddes det gemensamma arbete som tio år senare skulle leda till utarbetandet av vårt eget program som nyligen antogs av en internationell konferens. Vi kan med all rätt säga att arbetet under detta årtionde inte bara har varit envist och tålmodigt, utan också ärligt. Bolsjevik-leninisterna, de internationella pionjäreerna, våra kamrater över hela världen, sökte efter vägen till revolutionen som verkliga marxister, inte med hjälp av sina känslor och förhoppningar, utan genom att analysera den objektiva händelseutvecklingen. Vi vägledades framför allt av ett intresse att inte lura vare oss själva eller andra. Vi letade ordentligt och ärligt. Och vi upptäckte en del viktiga saker. Händelserna bekräftade både vår analys och våra prognoser. Ingen kan förneka det. Nu måste vi förbli lojala mot oss själva och vårt program. Det är inte lätt. Uppgiften är enorm, fienderna – oräkneliga. Vi kan lägga vår tid och uppmärksamhet på att fira jubileet bara i så måtto som vi kan använda det förflutnas lärdomar för att förbereda oss för framtiden.

Kära vänner, vi är inte ett parti som andra partier. Vi strävar inte bara efter att få fler medlemmar, fler tidningar, mer pengar i kassakistan, fler ombud. Allt detta är nödvändigt, men bara som ett medel. Vårt mål är de arbetandes och utsagnas fullständiga materiella och andliga befrielse med hjälp av en socialistisk revolution. Ingen annan än vi själva kommer att förbereda den och ingen annan kommer att vägleda den. De gamla internationalerna – den Andra, den Tredje, Amsterdam-internationalen och även Londonbyrån – är genomruttna.

De stora händelser som kastar sig över mänskligheten kommer inte att lämna sten på sten kvar av dessa organisationer som har överlevt sig själva. Bara Fjärde internationalen ser framtiden an med tillförsikt. Den är den socialistiska revolutionens världsparti! Det har aldrig tidigare funnits en

1 Detta tal av Trotskij spelades in, och spelades sedan upp i samband med ett möte i New York som firade bildandet av Fjärde internationalen och den amerikanska trotskistiska rörelsens 10-års jubileum.

2 **Max Shachtman** (1903-1972) och **Martin Abern** (1898-1949) var ledare i det amerikanska kommunistpartiet och deltog i grundandet av den amerikanska trotskistiska rörelsen. 1940 bröt de med Socialist Workers Party på grund av oenighet i frågan om försvaret av Sovjetunionen. De bildade senare Workers Party. 1958 gick Shachtman med i Socialistpartiet.

3 **Kominterns sjätte kongress** hölls 1928, fyra år efter den femte kongressen. Trotskij var landsförvisad till Alma-Ata och kunde inte delta på kongressen. Hans ”Kommunistiska internationalens programförslag – en kritik av grunderna” (i [Tredje internationalen efter Lenin](#)) spreds i censurerad form och hamnade i händerna på en del utländska delegater, inklusive James P Cannon från det amerikanska kommunistpartiet. Det var det första programmatiska dokument från Vänsteroppositionen som många utländska kommunister hade sett, och huvuddelen av den internationella Vänsteroppositionens första medlemmar vanns över av det.

större uppgift på jorden. Var och en av oss har ett oerhört historiskt ansvar.

Vårt parti kräver var och en av oss, helt och fullständigt. Låt kälkborgarna söka efter sig själv i tomma intet. En revolutionär finner sig själv genom att ge sig helt och fullt till partiet.

Ja, vårt parti tar var och en av oss helt och fullt. Men i gengäld ger det oss den högsta lyckan: medvetenheten att man deltar i byggandet av en bättre framtid, att man på sina axlar bär en del av mänsklighetens öde, och att man inte har levt sitt liv förgäves.

Troheten mot de arbetandes sak kräver att vi visar den största hängivenhet mot vårt internationella parti. Partiet kan givetvis också ha fel. Med gemensamma ansträngningar kommer vi att rätta till dess misstag. Det kan hysa ovärdiga element i sina led. Med gemensamma ansträngningar kommer vi att avlägsna dem. Nya tusenden som imorgon går med i dess led kommer troligen att sakna en nödvändig skolning. Med gemensamma ansträngningar kommer vi att höja deras revolutionära nivå. Men vi kommer aldrig att glömma att vårt parti är historiens största hävstång. Utan denna hävstång är var och en av oss ingenting. Med denna hävstång i händerna är vi allt.

Vi är inte ett parti som andra partier. Det är inte för inte som den imperialistiska reaktionen förföljer oss som galna, och jagar oss ursinnigt. Den bonapartistiska klicken i Moskva ställer sina mördare i deras tjänst. Vår unga international har redan drabbats av många offer. I Sovjetunionen räknas de i tusentals. I Spanien dussintals. I andra länder i ental. I detta ögonblick minns vi dem alla med tacksamhet och värme. Deras ande fortsätter att kämpa i våra led.

I sin tjockskallighet och cynism tror bödlarna att det går att skrämma oss. De misstar sig! Vi stärks av slagen. Stalins bestialiska politik är bara en hopplöshetens politik. Det går att döda enskilda soldater i vår armé, men inte att skrämma dem. På denna högtidsdag upprepar vi återigen... *det går inte att skrämma oss.*

Klicken i Kreml behövde tio år för att strypa bolsjevikpartiet och förvandla den första arbetarstaten till en ohygglig karikatyr. Tredje internationalen behövde tio år för att trampa sitt eget program i smutsen och omvandla sig till ett stinkande lik. Tio år! Bara tio år! Låt mig avsluta med en förut-sägelse: Under de närmaste tio åren kommer Fjärde internationalens program att vägleda miljoner, och dessa revolutionära miljoner kommer att veta hur man stormar himmel och jord.

Länge leve Socialist Workers Party!

Länge leve Fjärde internationalen!